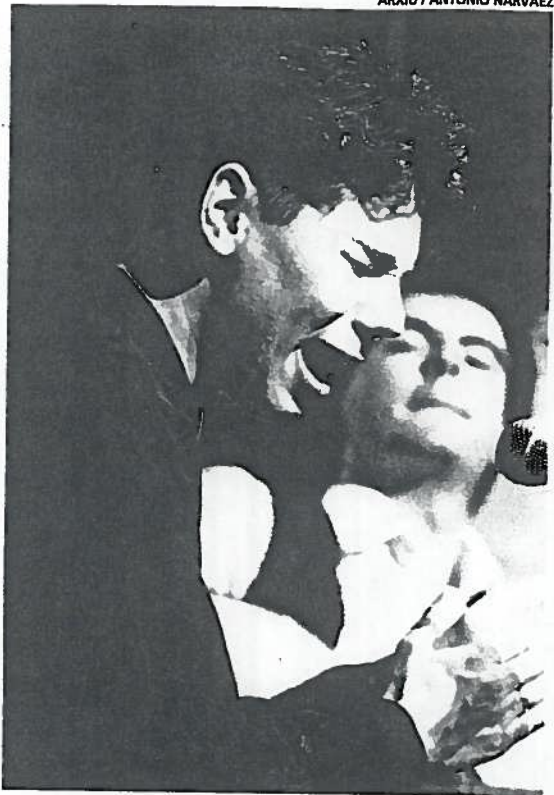

ARXIU / ANTONIO NARVÁEZ

Miguel Poveda. És un dels principals valors del flamenc fet des de Catalunya.

al davant el poder de trencar la convivència a Catalunya, doncs que ens diguin clarament que és per això, però que no ens diguin que la Feria és la festa de la tolerància, la convivència dels dos pobles, etc.”

Cabrera, però, també ataca l'aval que donen a la Feria no solament els partits polítics i les administracions: “no entenc per què part de la intel·lectualitat catalana i els mitjans de comunicació han prestat tanta atenció a una història que no coneixen. Intueixo que es

tracta d'un cert modernisme o esnobisme el fet d'avaluar una certa ignorància, una certa cultura del que és xaró, i això no va enlloc”. Contra tot això, Cabrera recorda que ell també va arribar a Catalunya l'any 1964, procedent d'Andalusia, i que, com ell, molts es van preocupar de conèixer el lloc on anaven a parar i d'integrar-s'hi.

Cabrera: “No entenc per què part de la intel·lectualitat catalana ha donat tant de suport a una història que no coneixen.”

lupat moltíssim. Crec que és de les quatre o cinc músiques que en el futur tindran alguna cosa a dir”.

Davant d'això la gent que treballa amb rigor en la difusió del flamenc fet a Catalunya reclamen que les administracions es treguin els prejudicis de sobre i prestin suport a les manifestacions autòctones d'aquest art, com ho poden fer amb un festival de blues o de jazz, gèneres que no tenen arrels catalanes, però dels quals també tenim molt bons intèrprets. “Cal donar cos a tot això, fer indústria i exportar-ho, perquè si no tota aquesta gent se n'anirà a Madrid, com la Montse Cortés que ara és amb l'Antonio Canales, o Miguel Toleo i el Salaíto, que són amb en Joaquín Cortés”, adverteix Cabrera.

Malauradament de moment els prejudicis i els equívocs encara són presents en les administracions catalanes i no és estrany, com explica Cabrera, que quan un mànager proposa una actuació seriosa de flamenc la resposta del tècnic de cultura en qüestió sigui que no perquè en la seva vila no hi ha immigrants, com si fossin l'únic públic possible per a aquest tipus de música; o fins i tot, que això ja ho organitza la penya andalusa del barri o poble, com si quan volguessin fer un concert de rock cridessin els quatre joves amb tirada per les guitarres elèctriques i les bateries.

Oriol Cortacans

Bengales en la fosca
Antologia de la poesia valenciana del segle XX

La primera visió panoràmica de la poesia valenciana del segle XX, la síntesi més adequada per a l'àmbit docent.

Selecció: Josep Palomero
336 pàgs. 1.800 ptes.

Bromera
“Els nostres autors”, 32

Escrits sobre la guerra

Simone Weil

Per la seua imparcialitat i valentia, el missatge de Simone Weil és un veritable símbol del pensament lliure que continua plenament vigent en l'actualitat.

160 pàgs. 1.900 ptes.

Bromera
“Textures”, 4

Els gens que mengem

Daniel Ramón

Les tècniques de l'enginyeria genètica i la seua aplicació a la tecnologia d'aliments són, amb aquesta obra, a l'abast de tothom.

PREMI EUROPEU DE DIVULGACIÓ CIENTÍFICA “ESTUDI GENERAL” 1996

Bromera
“Sense fronteres”, 2